

Анархията

Джон Хенри Макей

Отхвърлена, сама, от всички прокълната,
теб никой още не разбира в наште дни.
Крещят слепците: Ти си хаос. А в тъмната
на новия живот зародиша кълни.

От, нека те крещят. Те още не желаят
превръзката да скъсат. Да прозрат дена;
и дълго, може би, те няма да узнаят -
слепци безумни - що е слънце, светлина.

За мене, ти си вече огненото слово,
мечта и цел, в който образа сияй
на Бъдещето. Знам: ще дойдеш ти отново
при оня който цяла вечност те желай.

Дали ще пламнеш като слънцето - не зная, -
или ще блеснеш като мълния тогаз?
Безвластник съм! Защо? Защото не желая
ни власт над себе си, нито над други власт.

bg.anarchistlibraries.net

Джон Хенри Макей
Анархията

Прев. Самотник

bg.anarchistlibraries.net